

Плѣвенъ: той носеше дата-та на послѣдня-та година и едва тукъ що бѣше привѣршень. При Янтра-та, той ми прѣставише единъ оригиналъ изгледъ. Като вѣзлизахъ самъ на нагорнище-то на Ебели по обработени-тѣ стени (но не масторски), кои-то заобикаляха село-то, право нарѣчено Студена, сѫгледахъ на странище-то единъ видъ голѣмъ храстъ (тржнъ), кой-то ма спжна. Тогава азъ са попитахъ: този пѣтъ е новъ, скоро свѣршенъ и постлацъ съ камане, а защо той е покритъ отъ една бодлива гора, пжлнъ съ тржне на единъ метръ височина? Никой конникъ, нито коларъ не вѣрвеше по този пѣтъ и азъ направихъ като други-тѣ — отбихъ са отъ вѣнъ пѣтия, и вѣрвяхъ по-лесно по трѣва-та на странище-то. Но откѣде бѣха са зели тѣзи толкова гѣсти тржне на пѣтия, кога-то по странище-то ги нѣмаше никакъ? Макадамова-та система за правение на пѣтища-та много спомага на тѣзи тржне да растатъ, защо-то сѫ покрити съ чупени камане. Този омразенъ тржнъ е сѫщия, кого-то една русска експедиция е прѣнесла въ Ромжния, и то ето какъ: сѣки знае съ каква строгостъ главатари-тѣ на русска-та войска наложиха прѣносяние-то на цѣлъ находящъ са подъ расположение-то имъ баталионъ отъ Молдо-Влахия. Тѣзи сиромаси бѣха прѣнесени чакъ до Сливенъ, доръ до Адрианополь, отъ дѣ-то едва една четвѣрта са вѣрна въ Ромжния. Тѣ прѣнесоха тамъ, съ рогатий си скотъ, кой-то полека лека изгина, сѣмена-та на този тржнъ, що чудесно расте въ отвѣдъ Дунавска-та земя. Това нѣщо ми каза единъ молдавски землемерецъ прѣди десетъ години.

«На единъ часъ и половина отъ Булгарени прѣминахъ по край една хубава могила, нарѣчена Султанъ-Тепеси. Този вржхъ бѣ край единъ пѣсачливъ проходъ, кой-то са простира почти отвѣсно вржхъ долина-та на рѣка-та Осмъ; отъ това крайще, азъ имахъ единъ прекрасенъ изгледъ вѣрху тази широка долина, а най-вече вѣрху тази поляна, покрита съ джрвета, села, чифтелици, стада, пжлна съ движение и животъ. Плитка-та и шумяща рѣка са изгубваше измежду високи-тѣ си брѣгове. Поле-то, кое-то напуштахъ, бѣше частъ отъ поле-то на Никополь, що остава отъ дѣсна-та ми страна.

«Долниа Бѣлгария мяза сѫвѣршенно на наша-та Беансъ: сѫщи-тѣ вѣлкообразни джлжини, сѫща-та плодовитостъ, сѫща-та рядкостъ на гори, освенъ въ нѣкои долини. Сега пристигамъ въ Плѣвенъ.